

УДК 35.077:004

ВІТЕР М.Б., кандидат фіз.-мат. наук, доцент,
Інформаційно-аналітичний департамент
Міністерства фінансів України

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ

***Анотація.** Про сучасний стан нормативно-правового забезпечення електронної інформаційної взаємодії державних органів України.*

***Ключові слова:** інформаційне право, інформаційна взаємодія, електронний документообіг.*

***Аннотация.** О современном состоянии нормативно-правового обеспечения электронного информационного взаимодействия государственных органов Украины.*

***Ключевые слова:** информационное право, информационное взаимодействие, электронный документооборот.*

***Summary.** On the current state of legislative environment of the electronic information interaction of Ukrainian government agencies.*

***Keywords:** information law, information interaction, electronic document management.*

Постановка проблеми. Сучасний етап інформаційної діяльності державних органів характеризується інтенсивним використанням новітніх комп'ютерних технологій. Це зумовлено потребою оперативної і ефективної обробки великих об'ємів даних, забезпечення відкритості і прозорості роботи державних органів, організації їх міжвідомчої взаємодії, зокрема, в рамках створення загальнодержавної системи електронного урядування.

Обмін електронною інформацією між державними органами здійснюється на різних рівнях і в різних формах: а) в рамках функціонування загальнодержавних комплексів, таких як Національний реєстр електронних інформаційних ресурсів, Державний реєстр баз персональних даних, система електронної взаємодії органів виконавчої влади тощо; б) між окремими відомствами при спільній реалізації певних завдань, наприклад, при організації бюджетного процесу; в) між центральним органом влади і його регіональними підрозділами.

На даний час багато процесів електронного документообігу в державних структурах перебувають у стадії становлення чи оновлення. Тому є потреба в опрацюванні відповідних нормативно-правових документів, які б забезпечили ефективне регулювання цих процесів [1].

Аналіз досліджень. Різним аспектам правового регулювання інформаційної взаємодії державних органів присвячено роботи українських вчених Арістової І.В., Баранова О.А., Белякова К.І., Брижка В.М., Гавловського В.Д., Калюжного Р.А., Кормича Б.А., Новицького А.М., Фурашева В.М. та інших.

Проте надалі актуальними залишаються задачі систематизації нормативно-правового забезпечення у сфері комп'ютерних технологій, узгодження його з міжнародними правовими нормами, впорядкування термінології, розробки типових документів для регулювання електронного документообігу державних органів тощо.

Метою статті є аналіз сучасного стану, систематизація і визначення проблем правового регулювання електронної інформаційної взаємодії державних органів.

Виклад основних положень. Нормативно-правові акти, які регулюють електронну інформаційну взаємодію державних органів доцільно розділити на такі групи: а) загальні, б) пов’язані з відповідними державними програмами, в) присвячені конкретним складовим інформаційної взаємодії (телекомунікації, захист інформації, формати документів, архівне збереження), г) регламентуючі міжвідомчу взаємодію, д) регламентуючі внутрішній документообіг. Подальше дослідження буде проводитись для кожної групи окремо.

Загальні нормативні акти.

Одним з основних законів України у сфері інформаційної взаємодії державних органів є Закон України “Про інформацію” [2], в якому дано визначення таких основних понять, як “інформація”, “документ”, “захист інформації”, сформульовано основні принципи інформаційних відносин, описано основні види інформації. Проте ряд положень нової редакції цього закону викликають запитання. Так, наприклад, не зовсім зрозуміло, чому при класифікації інформації за змістом виділено саме податкову інформацію, а не економічну чи фінансову. Або чому вилучено з попереднього варіанту закону визначення інформації, що належить державі.

Основи правового регулювання електронної інформаційної взаємодії державних органів закладені в таких законах України, як Закон України “Про електронний цифровий підпис” [3] та Закон України “Про електронні документи та електронний документообіг” [4].

Перший з них визначає правовий статус електронного цифрового підпису (далі – ЕЦП) та регулює відносини, що виникають при використанні ЕЦП.

У другому встановлюються основні організаційно-правові засади електронного документообігу та використання електронних документів.

Типова інструкція з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади [5] встановлює загальні вимоги до документування управлінської інформації та організації роботи з документами в установах незалежно від способу фіксації та відтворення інформації, яка міститься в документах, включаючи їх підготовку, реєстрацію, облік і контроль за виконанням. Проте питання регулювання електронного документообігу в ній не розглядаються.

Вперше загальні правила документування в державних органах управлінської діяльності в електронній формі і виконання дій з електронними документами з моменту їх створення або одержання до відправлення чи передачі до архіву було встановлено постановою Кабінету Міністрів України “Про затвердження Типового порядку здійснення електронного документообігу в органах виконавчої влади” [6].

Однак, даний документ не спричинив масового впровадження електронного документообігу в державних органах. Як свідчить статистика [7], на даний час повноцінний електронний документообіг з використанням ЕЦП запроваджено лише в Національному агентстві України з питань державної служби.

У 2009 році постановою Кабінету Міністрів України “Про електронний обмін службовими документами в органах виконавчої влади” [8] було визначено механізм надсилання та одержання електронною поштою електронних копій службових документів, підготовлених у паперовому вигляді, для їх використання у роботі між Секретаріатом Кабінету Міністрів України та іншими державними органами.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України “Питання впровадження системи електронної взаємодії органів виконавчої влади” [9] та постановою Кабінету Міністрів України “Деякі питання електронної взаємодії органів виконавчої влади” [10]

запроваджена система електронної взаємодії органів виконавчої влади, призначена для автоматизації процесів створення, відправлення, передавання, одержання, оброблення, використання, зберігання, знищення електронних документів та копій паперових документів в електронному вигляді з використанням електронного цифрового підпису, які не містять інформацію з обмеженим доступом, та контролю за виконанням актів, протокольних рішень Кабінету Міністрів України та інших документів.

Порядок роботи з електронними документами через систему електронної взаємодії державних органів регулюється відповідним наказом Міністерства юстиції України [11].

Проте зазначені нормативні акти регламентують лише обмін електронними документами між Секретаріатом Кабінету Міністрів України з одного боку та іншими державними органами – з іншого.

Взаємодія в рамках “Електронного уряду”.

Впровадження електронного урядування є однією з найбільших урядових програм в Україні у сфері ІТ-технологій.

Постановою Кабінету Міністрів України “Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи “Електронний Уряд” [12] визначено, що єдиний веб-портал органів виконавчої влади є центральною частиною електронної інформаційної системи “Електронний Уряд”, призначеною для інтеграції веб-сайтів, електронних інформаційних систем та ресурсів органів виконавчої влади і надання інформаційних та інших послуг з використанням мережі Інтернет.

Перелік інформаційних та інших послуг та порядок їх надання з використанням електронної інформаційної системи “Електронний Уряд” визначено наказом Державного комітету зв’язку та інформатизації України [13].

У рамках запровадження системи електронного урядування розпорядженням Кабінету Міністрів України [14] схвалена Концепція створення та функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів. Серед основних завдань цієї системи є забезпечення:

- автоматизованої міжвідомчої електронної взаємодії державних органів у процесі роботи, що проводиться із фізичними та юридичними особами з використанням єдиної, достовірної та несуперечливої інформації, що розміщена в електронних інформаційних системах та базах даних державних органів;

- електронного обслуговування фізичних та юридичних осіб за принципом “єдиного вікна” із застосуванням електронного цифрового підпису.

Судячи з документів [15], впровадження цієї системи буде здійснене у 2014 році.

Взаємодія в рамках міжвідомчих систем обміну інформацією.

Міжвідомча інформаційна взаємодія державних органів відбувається як в рамках загальнодержавних інформаційних систем, так на рівні документообміну між окремими державними структурами.

Як приклад загальнодержавної системи можна назвати Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму.

Її завданням є організація взаємодії суб’єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних органів, інших державних органів з метою створення єдиного інформаційного простору для забезпечення комплексного аналізу інформації про злочинні доходи, виявлення механізмів їх легалізації, запобігання відмиванню (легалізації) таких доходів [16].

Основними документами, які регламентують електронну взаємодію між окремими державними органами, є спільні накази, договори, угоди, протоколи тощо. В них описуються форми, порядки та інші елементи інформаційного обміну.

Так, наказом Міністерства фінансів України [17] визначено організаційні та процедурні питання взаємодії Міністерства фінансів України з Державною податковою службою України, Державною митною службою України, Державною казначейською службою України, Державною пробірною службою України, Державною службою фінансового моніторингу України та Державною фінансовою інспекцією України у процесі формування та реалізації державної політики у відповідних сферах.

Однак, в результаті структурних змін в системі державних органів [18], відповідні документи, регулюючі документообмін, втрачають свою актуальність. Це призводить до втрати відповідних зв'язків, які на практиці деколи важко відновити.

Внутрішній електронний документообіг.

Основним документом, який регламентує внутрішній електронний документообіг державного органу, є Типовий порядок здійснення електронного документообігу в органах виконавчої влади [6]. Проте він не забезпечує повного і всебічного регулювання внутрішнього електронного документообігу. Виникає потреба в розробці додаткових нормативних документів, таких як:

- план переведення документообігу з паперової форми в електронну;
- порядок організації електронного документообігу в організації;
- посадові інструкції для різних учасників електронного документообігу: керівництва, рядових виконавців, контролерів, адміністраторів;
- положення про захист інформації в системі внутрішнього електронного документообігу тощо.

Як правило, кожен державний орган формує свій пакет документів у цій сфері.

Телекомунікації.

Телекомунікації є базовою складовою системи електронної інформаційної взаємодії державних органів.

Основними нормативним актами в галузі телекомунікацій є закони України “Про Національну систему конфіденційного зв'язку” [19] та “Про телекомунікації” [20], які встановлюють правову основу діяльності у сфері телекомунікацій, визначають повноваження держави щодо управління та регулювання зазначеної діяльності, а також права, обов'язки та засади відповідальності фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у даній діяльності або користуються телекомунікаційними послугами.

Механізм та умови надання операторами телекомунікацій послуг конфіденційного зв'язку органам державної влади та органам місцевого самоврядування, державним підприємствам, установам, організаціям в Національній системі конфіденційного зв'язку регулюються відповідним документом [21].

Згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України [22] на базі Національної системи конфіденційного зв'язку створена інформаційно-телекомунікаційна система “Фінанси” (далі – ІТС “Фінанси”). Вона призначена для обміну між центральними органами виконавчої влади, Службою безпеки України, Державним казначейством України, Фондом державного майна України та Національним банком України відкритою інформацією, інформацією з обмеженим доступом, яка за своїм правовим режимом є конфіденційною, використання спеціалізованих систем документообігу, захищеної електронної пошти.

Наказом Міністерства фінансів України [23] затверджено Порядок обміну фінансово-економічними даними в ІТС “Фінанси”.

Як повідомляє урядовий портал ([//www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=243594870](http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=243594870)) на даний час відбувається погодження технічного завдання системи документообігу електронних фінансових документів в ІТС “Фінанси”.

Формати обміну.

Переважно галузевий принцип інформатизації органів державної влади та органів місцевого самоврядування спричинив до того що, на даний час автоматизацію документообігу в різних державних органах забезпечують автоматизовані системи, побудовані на різних програмних платформах. У зв'язку з цим актуальною задачею є розробка стандартних форматів і регламентів, які б забезпечували ефективну електронну взаємодію між державними органами.

Наказом Держкомінформатизації [24] затверджені формат, склад і зміст електронних повідомлень, що забезпечують формування, передавання, приймання електронних документів, встановлено вимоги до форматів даних електронного документообігу в органах виконавчої влади. Ці вимоги є обов'язковими при організації обміну електронними документами між органами виконавчої влади.

Передбачається, що електронне повідомлення є XML-документом із встановленою структурою і складом елементів та їх атрибутів. Електронне повідомлення передається з системи в систему у вигляді файлу.

Подальша деталізація форматів обміну була здійснена наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України “Вимоги до форматів даних електронного документообігу в органах державної влади. Формат електронного повідомлення” [25]. В ньому наголошується, що ці вимоги є обов'язковими при організації електронної взаємодії органів виконавчої влади.

Проте, вказані формати в сучасній електронній інформаційній взаємодії державних органів майже не використовуються.

Захист інформації.

Задачі захисту інформаційних ресурсів відіграють важливу роль в системі електронної інформаційної взаємодії державних органів. Тому одним з перших нормативних актів у сфері ІТ-технологій був Закон України “Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах” [26].

Основи державної політики у сфері захисту інформації інженерно-технічними заходами сформульовано в постанові Кабінету Міністрів України “Про затвердження Концепції технічного захисту інформації в Україні” [27].

Серед інших важливих нормативно-правових документів у сфері захисту інформації варто виділити [28, 29].

На даний час потребують нормативно-правового регулювання питання захисту інформації при інформаційній взаємодії державних органів через глобальну мережу Інтернет.

Архівна справа.

Закон України “Про Національний архівний фонд та архівні установи” [30] регулює відносини, пов'язані із формуванням, обліком, зберіганням і використанням Національного архівного фонду, та інші основні питання архівної справи, стосовно паперових документів.

Загальні положення архівного зберігання електронних документів встановлено наказом Державного комітету архівів України “Про затвердження Порядку зберігання електронних документів в архівних установах” [31].

Цей Порядок установлює загальні правила:

- оперативного зберігання електронних документів органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності;
- підготовки та передавання електронних документів на тривале зберігання до архівного підрозділу установи;
- тривалого зберігання електронних документів в архівному підрозділі установи.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України [32] утворено Центральний державний електронний архів України (далі – ЦДЕА України).

Як державний орган ЦДЕА України виконує завдання та функції держави з управління архівною справою та діловодством, забезпечує облік, збереженість електронних документів Національного архівного фонду та електронних інформаційних ресурсів і використання їх інформації [33].

Однак, у сфері архівного збереження електронних документів є ще багато невирішених проблем:

- з роками морально старіє програмне забезпечення, за допомогою якого були створені відповідні електронні архіви;
- архівні електронні документи створюються у різних форматах у зв’язку з використанням державними органами різних програмних засобів;
- не забезпечене надходження та постійне архівне зберігання електронних документів з електронним цифровим підписом тощо.

Висновки.

За останні десять років на різних рівнях державного управління видано більше сотні нормативно-правових актів у сфері регулювання електронної інформаційної взаємодії державних органів. Очевидно, що така велика кількість документів потребує відповідного впорядкування.

У статті здійснено спробу їх систематизації в залежності від того, яку сферу інформаційної взаємодії вони регулюють. Це дає змогу виділити актуальні проблемні питання відповідного правового забезпечення.

На підставі аналізу правової бази і літературних джерел можна виділити такі основні проблеми у сфері нормативно-правового забезпечення електронної інформаційної взаємодії державних органів.

1. Відсутність системного і комплексного підходу при формування відповідної правової бази. Так, наприклад, закони України “Про електронний цифровий підпис” та “Про електронні документи та електронний документообіг” були прийняті в 2003-му році, а формати електронних документів – аж у 2010-му. При цьому, у більшості центральних органів державної влади до сьогодні ще не запроваджено повноцінних систем електронного документообігу, не кажучи вже про міжвідомчий електронний документообіг [7].

На нашу думку, це зумовлено відсутністю єдиного координаційного центру формування правового забезпечення електронної інформаційної взаємодії державних органів. На даний час, згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.02 р. № 288 [34], функції технічного регулювання та розроблення технічних регламентів покладаються на:

– Адміністрацію Держспецзв’язку – у сфері захисту державних інформаційних ресурсів в інформаційно-телекомунікаційних системах, криптографічного та технічного захисту інформації; телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом;

- Держкомінформнауки – у сфері інформатизації та електронного документообігу;
- Мін’юст – у сфері електронного цифрового підпису.

2. Для забезпечення ефективного регулювання внутрішнього електронного документообігу в державних органах необхідно розробити відповідні типові нормативні акти. При цьому потрібно врахувати неминучий перехідний етап одночасного функціонування як паперових, так і електронних документів.

3. Є проблеми при формуванні термінології у сфері ІТ-технологій. Так, наприклад, в сучасній правовій базі автору не вдалося знайти визначення таких понять, як: “інформація, яка є власністю держави” [35], “електронні інформаційні ресурси, які є об’єктом права державної власності” [36], “інформаційна система електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів” [14].

Серед інших проблем можна також вказати згадані проблеми електронних архівів, питання правового регулювання електронної інформаційної взаємодії на рівні місцевих органів влади, питання власності на програмні продукти, що придбаваються державними органами тощо.

Очевидно, що на даний час гостро назріла проблема кодифікації інформаційного законодавства України [1].

Використана література

1. Брижко В.М. Теорія і практика інформаційного права : методологія кодифікації інформаційного законодавства України // Правова інформатика. – 2013. – № 1(37). – С. 70-76.
2. Про інформацію : Закон України від 02.10.92 р. № 2657-XII. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
3. Про електронний цифровий підпис : Закон України від 22.05.03 р. № 852-IV. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
4. Про електронні документи та електронний документообіг : Закон України від 22.05.03 р. № 851-IV. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
5. Про затвердження Типової інструкції з діловодства у центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 30.11.11 р. № 1242. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
6. Про затвердження Типового порядку здійснення електронного документообігу в органах виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.04 р. № 1453. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
7. Проект Доповіді Кабінету Міністрів України Верховній Раді України про стан інформатизації та розвиток інформаційного суспільства в Україні за 2011 рік. – Режим доступу : <http://www.dkni.gov.ua>
8. Про електронний обмін службовими документами в органах виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 17.07.09 р. № 733. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
9. Питання впровадження системи електронної взаємодії органів виконавчої влади : Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.12.11 р. № 1363-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
10. Деякі питання електронної взаємодії органів виконавчої влади : Постанова Кабінету Міністрів України від 18.07.12 р. № 670. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>
11. Про затвердження Порядку роботи з електронними документами через систему електронної взаємодії органів виконавчої влади з використанням електронного цифрового

підпису : Наказ Міністерства юстиції України від 01.11.12 р. № 1600/5. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

12. Про заходи щодо створення електронної інформаційної системи “Електронний Уряд” : Постанова Кабінету Міністрів України від 24.02.03 р. № 208. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

13. Про затвердження Переліку і Порядку надання інформаційних та інших послуг з використанням електронної інформаційної системи “Електронний Уряд” : Наказ Державного комітету зв’язку та інформатизації України від 15.08.2003 № 149. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

14. Про схвалення Концепції створення та функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 05.09.12 р. № 634-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

15. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції створення та функціонування інформаційної системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 11.07.13 р. № 517-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

16. Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму : Постанова Кабінету Міністрів України від 10.12.03 р. № 1896. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

17. Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства фінансів України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України : Наказ Міністерства фінансів України від 29.12.11 р. № 1789. – Режим доступу : <http://minfin.gov.ua>

18. Про деякі заходи з оптимізації системи центральних органів виконавчої влади : Указ Президента України від 24.12.12 р. № 726/2012. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/726/2012>

19. Про Національну систему конфіденційного зв’язку : Закон України від 10.01.02 р. № 2919-III. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

20. Про телекомунікації : Закон України від 18.11.03 р. № 1280-IV. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

21. Постанова Кабінету Міністрів України від 11.10.2002 № 1519 «Про затвердження Порядку надання послуг конфіденційного зв’язку органам державної влади та органам місцевого самоврядування, державним підприємствам, установам та організаціям». – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

22. Про створення інформаційно-телекомунікаційної системи “Фінанси” : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 19.09.07 р. № 752-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

23. Про затвердження Порядку обміну фінансово-економічними даними в інформаційно-телекомунікаційній системі “Фінанси” : Наказ Міністерства фінансів України від 16.07.08 р. № 943. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

24. Про затвердження вимог до форматів електронного документообігу в органах виконавчої влади : Наказ Держкомінформатизації від 16.03.10 р. № 16. – Режим доступу : <http://dknii.gov.ua>

25. Вимоги до форматів даних електронного документообігу в органах державної влади. Формат електронного повідомлення : Наказ Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 20.10.11 р. № 1207. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

26. Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах : Закон України від 05.07.94 р. № 80/94-ВР. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

27. Про затвердження Концепції технічного захисту інформації в Україні : Постанова Кабінету Міністрів України від 08.10.97 р. № 1126. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

28. Про Положення про технічний захист інформації в Україні : Указ Президента України від 27.09.99 р. № 1229/99. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

29. Про затвердження Порядку взаємодії органів виконавчої влади з питань захисту державних інформаційних ресурсів в інформаційних та телекомунікаційних системах : Постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.02 р. № 1772. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

30. Про Національний архівний фонд та архівні установи : Закон України від 24.12.93 р. № 3814-ХІІ. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

31. Про затвердження Порядку зберігання електронних документів в архівних установах Наказ Державного комітету архівів України від 25.04.05 р. № 49. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

32. Про утворення Центрального державного електронного архіву України та Центрального державного архіву зарубіжної україніки : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12.05.07 р. № 279-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

33. Про затвердження Положення про Центральний державний електронний архів України : Наказ Міністерства юстиції України від 21.05.12р. № 759/5. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

34. Про затвердження переліків центральних органів виконавчої влади, на які покладаються функції технічного регулювання у визначених сферах діяльності та розроблення технічних регламентів : Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.02 р. № 288.– Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

35. Про затвердження Інструкції про порядок обліку, зберігання і використання документів, справ, видань та інших матеріальних носіїв інформації, які містять конфіденційну інформацію, що є власністю держави : Постанова Кабінету Міністрів України від 27.11.98 р. № 1893. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

36. Про затвердження Концепції формування системи національних електронних інформаційних ресурсів : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 05.05.03 р.№ 259-р. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua>

~~~~~ * * * ~~~~~